

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Valse Tong: Wat is Lashon Hara?

Als je de Torah bent gaan bestuderen, heb je misschien mensen de term *Lashon Hara* horen gebruiken. Misschien hebben ze je gewaarschuwd om geen negatieve dingen uit te spreken. Ze beweren dat het zondig is om je kritisch uit te spreken over een ander persoon of ding. Misschien hebben ze je een studie of een boek aanbevolen over Lashon Hara. Of misschien hebben ze juist het hele idee van Lashon Hara bekritiseerd, door te stellen dat het in strijd is met de Schrift. In deze studie gaan we uitleggen wat de leer van Lashon Hara inhoudt, wat de Schrift hierover te zeggen heeft en hoe deze leer van toepassing is op ons als gelovigen in de Messias.

Allereerst, wat is Lashon Hara? In het Hebreeuws betekent de uitdrukking Lashon Hara letterlijk "De valse tong". Dit is echter geen uitdrukking die rechtstreeks afkomstig is uit de Schrift. Lashon Hara verwijst eerder naar een specifieke reeks van verboden en voorschriften binnen het rabbijnse Judaïsme. Zoals veel van de rabbijnse Joodse doctrines is Lashon Hara zeer gedetailleerd en bevat het veel nuances. Omwille van onze huidige bespreking, gaan we een paar van deze belangrijkste ideeën van Lashon Hara behandelen, en we zullen enkele, maar zeker niet alle, bijzondere details van deze doctrine bespreken. (Voor een meer volledige uitleg van de leer van Lashon Hara raden we je het boek Chofetz Chaim aan, van Rabbi Yisrael Meir Kagan.)

De doctrine van Lashon Hara zegt:

"Het is verboden om negatief te spreken over een ander, zelfs als wat iemand zegt helemaal waar is."

-Rav Yisrael Meir Kagan, *Sefer Chofetz Chaim: Een Engelse Vertaling van Sefer Chofetz Chaim*, Pocket-Size Edition, (Israel: Rabbi Aryeh Dinah, 2017), blz 76

Volgens deze doctrine zijn er veel acties die kunnen worden beschouwd als “negatief spreken”. Sommige van deze acties zijn:

- Minachtend spreken over een andere persoon (blz. 76);
- Het veroorzaken van openbare vernedering (blz. 104);
- Iemands zondige daden blootleggen (blz. 104);
- Iemands karaktergebreken blootleggen (blz. 115);
- Iemands fysieke gebreken blootleggen (blz. 127-28);
- Het creëren van of bijdragen aan een strijd tussen andere mensen (blz. 218-220);
- Kritiek op de leringen van een leraar van de Torah (blz. 93-94); en
- Kritiek hebben op de handelswaar die iemand verkoopt (blz. 137).

In al deze voorbeelden is de achterliggende gedachte dat het verkeerd is om over een persoon te spreken op een manier die ervoor zorgt dat andere mensen minder respect voor die persoon hebben.

Zoals je kunt zien, stelt deze leerstelling strikte grenzen aan wat iemand mag zeggen. Maar ook al is dit een strikte doctrine, er zijn enkele uitzonderingen. Hier zijn er een paar:

- Je mag negatief over iemand spreken als het is bedoeld om de persoon met wie je spreekt te beschermen (bijvoorbeeld om hem/haar te waarschuwen voor iemand die gewelddadig is of steelt) (blz. 239);
- Je mag iemands zondige daad aan de kaak stellen als je die persoon al privé hebt berispt, en hij zich niet heeft bekeerd (blz. 107, 113, 196-197);
- Je mag dingen zeggen die een slechte afspiegeling zijn van een ander als die dingen al algemeen bekend zijn (blz. 82);
- Je mag negatieve dingen over een persoon zeggen als die persoon een ketter is, d.w.z. iemand die publiekelijk de Torah verwerpt (blz. 175-176); en
- Je mag negatieve dingen over een persoon zeggen als die persoon slecht is, d.w.z. hij heeft de gewoonte om grove zonden te begaan, zoals overspel (blz. 177).

Dit is slechts een gedeeltelijke beschrijving van de doctrine van Lashon Hara, maar het moet de kern van het idee achter deze doctrine overbrengen: negatief spreken over een andere gelovige is verkeerd. Maar wordt dit idee ondersteund door de Schrift, of is het slechts een religieuze traditie? Laten we eens kijken wat de Schrift over dit onderwerp te zeggen heeft.

Voordat we ingaan op enkele bijzonderheden van de Lashon Hara-doctrine, moeten we eerst vaststellen of het negatief spreken over een ander persoon die *valse informatie* gebruikt, onmiskenbaar verkeerd is.

Exodus 23:1-3

U mag geen vals gerucht verspreiden, en u mag een schuldige niet uw hand reiken door een misdadige getuige te zijn. U mag de meerderheid niet volgen in het kwaad, en u mag in een rechtszaak niet zo antwoorden dat u zich schikt naar de meerderheid om zo het recht te buigen. U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken.

Een "vals gerucht verspreiden" in dit vers betekent iemand vals beschuldigen van het begaan van een zonde. Dit is een duidelijk verbod. De Nederlandse term voor het verspreiden van valse informatie over een persoon is *laster*, of, als het geschreven informatie is, wordt het *smaad* genoemd. Het is duidelijk dat dit vers aangeeft dat het liegen over mensen om hen te belasteren verkeerd is. De Lashon Hara-doctrine stelt echter dat het verkeerd is om iemand te kleineren door de waarheid te vertellen. Veroordeelt de Schrift ooit iemand voor het vertellen van de waarheid?

Leviticus 19:16

U mag onder uw volksgenoten niet met lasterpraat rondgaan, u mag uw naaste niet naar het leven staan. Ik ben de HEERE (JHWH).

Hier wordt ons geboden om geen „lasteraar” te zijn. Lasteren betekent valse informatie verspreiden over een ander persoon. In dit vers is "lasteraar" misschien niet de meest nauwkeurige vertaling. Het Hebreeuwse woord dat in dit vers is vertaald met "lasteraar" is *Rachil*. Een *Rachil* betekent iemand die verhaaltjes vertelt, iemand die roddelt. Het betekent echter niet noodzakelijkerwijs dat iemand liegt. Overweeg hoe het woord *Rachil* in de volgende verzen wordt gebruikt:

Spreuken 11:9-13

De huichelaar richt zijn naaste met zijn mond te gronde, maar door kennis worden de rechtvaardigen gered. Een stad springt op van vreugde over de welstand van de rechtvaardigen, maar als de goddelozen vergaan, is er gejuich. Door de zegen van de oprechten wordt een stad verheven, maar door de mond van goddelozen wordt ze met de grond gelijk gemaakt. Wie zonder verstand is, veracht zijn naaste, maar iemand met inzicht zwijgt. Wie al **lasterend** (*rachil*) zijn weg gaat, openaart geheimen, maar wie betrouwbaar van geest is, bedekt een zaak.

Spreuken 20:19

Wie al lasterend (*rachil*) zijn weg gaat, openbaart geheimen, laat u dan niet in met hem die met zijn lippen verleidt.

In deze verzen openbaart iemand die "lastert" geheimen. Als deze geheimen *leugens* zijn, dan maakt het werkelijk niet uit hoe nauw je verbonden bent met die persoon; hij zal waarschijnlijk toch over je liegen, ongeacht hoeveel hij eigenlijk van je weet. Maar als de geheimen die hij kan onthullen de waarheid zijn, dan is het beter om die persoon te vermijden, zodat hij dingen over jou niet te weten komt en die dingen dan aan je vijanden kan onthullen. Het lijkt er dus op dat een persoon de waarheid kan vertellen, maar toch als een *Rachil* kan worden gezien. Dit roept een belangrijke vraag op: als de *Rachil* niet liegt, wat is dan het probleem met zijn woorden? Het antwoord is dat zijn woorden zijn naaste duidelijk schade berokkent. Spreuken 11 zegt dat de mond van de goddeloze zijn naaste te gronde richt en zelfs zijn stad met de grond gelijk gemaakt. In het volgende vers zien we dat de woorden van een *Rachil* er letterlijk voor zorgen dat er bloed wordt vergoten:

Ezechiël 22:6-9

Zie, de vorsten van Israël zijn in u geweest, ieder vertrouwde op zijn eigen kracht om bloed te vergieten. Vader en moeder hebben zij bij u veracht. In uw midden hebben zij de vreemdeling met afpersing bejegend. Wees en weduwe hebben zij bij u uitgebuit. De voor Mij geheiligde gaven hebt u veracht en Mijn sabbatten hebt u ontheiligd. **Lasteraars** (*rachil*) zijn bij u geweest om bloed te vergieten en zij hebben op de bergen bij u gegeten. In uw midden hebben zij zich schandelijk gedragen.

We zien dus dat de woorden van de *Rachil* de mensen waarover hij spreekt in gevaar brengt. In de Schrift vinden we verschillende voorbeelden van mensen die precies dit doen: de waarheid spreken, maar daarmee toch anderen in gevaar brengen.

Een voorbeeld hiervan vinden we in Numeri 12.

Numeri 12:1-2

Mirjam, en ook Aäron, spraken over Mozes vanwege de Cusjitische vrouw die hij genomen had, want hij had een Cusjitische vrouw genomen. Zij zeiden: Heeft de HEERE (JHWH) alleen maar door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken? En de HEERE (JHWH) hoorde het.

Het hoofdstuk beschrijft verder dat God erg boos werd op Aäron en Mirjam omdat ze deze dingen zeiden, en zelfs Mirjam strafte met melaatsheid.

Dit verhaal is een voorbeeld van het zeggen van waargebeurde dingen waardoor een ander gevaar loopt. Aäron en Mirjam zeiden: "Heeft de HEERE (JHWH) alleen maar door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken?", en deze uitspraken waren waar. Aäron wordt een profeet genoemd in Exodus 7:1 en Mirjam wordt een profetes genoemd in Exodus 15:20, dus waren ze inderdaad allebei personen door wie God had gesproken. De implicatie van hun woorden lijkt echter te zijn dat ze dachten dat Mozes geen hogere status verdiende dan hen. Door deze implicatie loopt Mozes het risico om lichamelijk gewond te raken, want in diverse situaties, toen de Israëlieten het vertrouwen in Mozes als profeet en leider verloren, dreigden ze hem te doden (zie Exodus 17:1-4; Numeri 14:1-10).

Een ander voorbeeld van een persoon die zondigt door de waarheid te spreken, vinden we in 1 Samuël 21 en 22. In hoofdstuk 21 ontmoet David een groep priesters in de stad Nob. De priesters gaven hem brood en het zwaard van Goliath, die David jaren daarvoor had gedood. Eén van Sauls dienaren zag al deze dingen gebeuren. In hoofdstuk 22 ondervraagt Saul zijn dienaren.

1 Samuël 22:7-10

Toen zei Saul tegen zijn dienaren die bij hem stonden: Luister toch, Benjaminiten, zal de zoon van Isaï jullie allen soms ook akkers en wijngaarden geven? Zal hij jullie allen tot bevelhebbers over duizend en bevelhebbers over honderd aanstellen? Want jullie spannen allen tegen mij samen, en niemand onthult voor mijn oor dat mijn zoon een verbond gesloten heeft met de zoon van Isaï. En er is niemand onder jullie die zich om mij bekommert en het voor mijn oor onthult dat mijn zoon mijn dienaar tegen mij heeft doen opstaan als iemand die mij belaagt zoals op deze dag. Toen antwoordde Doëg, de Edomiet, die bij de dienaren van Saul stond, en zei: Ik heb de zoon van Isaï in Nob bij Achimelech, de zoon van Ahitub zien komen. Die raadpleegde vervolgens de HEERE (JHWH) voor hem en gaf hem proviand. Hij gaf hem ook het zwaard van Goliath, de Filistijn.

Alles wat Doëg hier tegen Saul zei was waar, maar zijn woorden waren zondig. Saul ging later naar Nob en liet alle priesters daar doden. We weten dat wat Doëg zei zondig was vanwege Psalm 52. De kop van Psalm 52 luidt: 'Een onderwijzing van David, voor de koordleider, toen Doëg, de Edomiet, gekomen was en aan Saul bekend gemaakt had: "David is gekomen in het huis van Achimelech.", dus in deze Psalm weten we dat David specifiek naar Doëg verwijst. Hij zegt:

Psalm 52:4-7

Uw tong bedenkt enkel schadelijke dingen, als een geslepen scheermes dat bedrieglijk werkt. U hebt het kwaad lief boven het goede, de leugen boven het spreken van recht. Sela U hebt lief alle verslindende woorden en een tong vol bedrog. Maar God zal u voor altijd afbreken; Hij zal u grijpen en wegrukken uit de tent, ja, u ontwortelen uit het land van de levenden. Sela.

Merk op dat David hier Doëg niet veroordeelt voor het daadwerkelijk doden van de priesters, maar eerder voor de woorden die Doëg tegen Saul sprak, woorden die in de eerste plaats de priesters in gevaar hadden gebracht. Merk ook op dat David de woorden van Doëg "bedrieglijk" noemt, hoewel de inhoud van de woorden van Doëg feitelijk waar waren. Doëg sprak de waarheid, maar omdat zijn woorden de rechtvaardige priesters in gevaar brachten, werden ze als zondig beschouwd.

Beide voorbeelden zijn schendingen van het gebod dat gaat over het zijn van een *Rachil*, dat we lezen in Leviticus 19, en de context van het gebod bevestigt dit:

Leviticus 19:16

U mag onder uw volksgenoten niet met **lasterpraat** (*rachil*) rondgaan, **u mag uw naaste niet naar het leven staan**. Ik ben de HEERE (JHWH).

De gedachte hierbij is dat het verkeerd is om woorden te spreken die het leven van je naaste in gevaar brengen, en zoals we hebben gezien uit de andere voorbeelden van het woord *Rachil*, en uit de voorbeelden van Numeri 12 en Psalm 52, kunnen deze gevaarlijke woorden feitelijk waar zijn. Het kan dus zondig zijn om dingen te zeggen die waar zijn. Maar tot nu toe heeft de Schrift dit soort woorden alleen veroordeeld als iemands leven daardoor werkelijke in gevaar komt. De doctrine van Lashon Hara zegt dat het verkeerd is om dingen te zeggen die niet-lichamelijke schade veroorzaken, zoals schaamte of een beschadigde reputatie. Ondersteunt de Schrift dit soort beperkingen bij ons spreken? Laten we, om dit uit te zoeken, enkele Lashon Hara-verboden stuk voor stuk bekijken.

Eén van de verboden van Lashon Hara is dat men geen dingen mag zeggen die ruzie veroorzaken tussen de gelovigen. De Schrift stemt in met deze norm, en veroordeelt dit soort uitspraken eigenlijk in zeer harde bewoordingen.

Spreuken 16:28

Een verderfelijke man brengt ruzie teweeg, en een **lasteraar** maakt scheiding tussen de beste vrienden.

1 Timotheüs 6:3-5

Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias) en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht, dan is hij verwaand, weet niets, maar heeft een ziekelijke neiging tot **twistvragen** en **woordenstrijd**. Daaruit komen voort: **afgunst**, **ruzie**, **lasteringen** en **kwaadaardige verdachtmakingen, voortdurend geruzie van mensen** die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid, omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. Wend u af van dit soort mensen.

2 Timotheüs 2:23

En verwerp de dwaze en onverstandige strijdvragen, in het besef dat zij conflicten voortbrengen.

Galaten 5:19-21

Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, **vijandschappen**, **ruzie**, **afgunst**, woede-uitbarstingen, **egoïsme**, **onenigheid**, **afwijkingen in de leer**, **jaloersheid**, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

Spreuken 6:16-19

Deze zes haat de HEERE (JHWH), ja, zeven zijn een gruwel voor Zijn ziel: hoogmoedige ogen, een valse tong en handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat zondige plannen smeedt, voeten die zich haasten om naar het kwade te rennen, een valse getuige die leugens blaast, en **die tussen broeders twisten teweegbrengt.**

Het is vrij duidelijk uit deze verzen dat uitspraken die ruzie veroorzaken tussen gelovigen verboden zijn, dus de Schrift stemt op dit punt overeen met de leer van Lashon Hara. Het veroorzaken van ruzie kan van alles zijn, van het creëren van wantrouwen tussen de gelovigen, het streven naar politieke macht, tot het verspreiden van vreemde, ongefundeerde doctrines die verdeeldheid veroorzaken. Dit is dus iets waar we ons best voor moeten doen om het voorkomen.

Nog één van de verboden van Lashon Hara is dat je de zonde van een andere gelovige niet mag openbaren. Er is één uitzondering op deze regel, namelijk dat je de zondaar privé moet confronteren en hem een kans moet geven om zich te bekeren; als hij weigert, dan is het toegestaan om zijn zonde in het openbaar te vertellen. De Bijbel kent een zeer vergelijkbare norm:

Mattheüs 18:15-17

Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn.

Deze instructies van Jesjoea over hoe we moeten omgaan met geschillen met andere gelovigen lijken erg op deze regel van Lashon Hara. Jesjoea zegt dat een gelovige een zonde die tegen hem is begaan niet in de openbaarheid mag brengen, tenzij hij eerst een poging doet om de zondaar persoonlijk te benaderen. Als deze persoonlijke benadering eenmaal heeft plaatsgevonden, en de zondaar nog steeds weigert om zich te bekeren, dan is het toegestaan om zijn zonde bekend te maken. De reden dat het toegestaan wordt om negatief te spreken over deze persoon, is omdat dit andere mensen zal ontmoedigen om dezelfde zonden te begaan.

1 Timotheüs 5:20

Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, **opdat ook de anderen vrees zullen hebben.**

In Handelingen 5 lezen we een voorbeeld van het publiekelijk aan de kaak stellen van een zonde die dit soort angst oproept:

Handelingen 5:1-11

En een zekere man, van wie de naam Ananias was, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een eigendom, en hield een deel van de opbrengst achter, ook met medeweten van zijn vrouw, en hij bracht een bepaald gedeelte en legde dat aan de voeten van de apostelen. En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond? Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en toen het verkocht was, bleef de opbrengst dan niet tot uw beschikking? Waarom toch hebt u deze daad in uw hart voorgenomen? U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God. Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en gaf de geest. En er ontstond grote

vrees bij allen die dit hoorden. En de jonge mannen stonden op, legden hem af, droegen hem naar buiten en begroeven hem. En het gebeurde na verloop van ongeveer drie uur dat ook zijn vrouw daar binnenkwam, zonder te weten wat er gebeurd was. En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt u beiden het land voor zoveel verkocht? En zij zei: Ja, voor zoveel. Petrus zei tegen haar: Waarom toch hebt u met elkaar afgesproken de Geest van de Heere te verzoeken? Zie, de voeten van hen die uw man begraven hebben, zijn voor de deur en zullen u ook uitdragen. En zij viel onmiddellijk voor zijn voeten neer en gaf de geest. En toen de jongemannen binnengekomen waren, troffen zij haar dood aan, en zij droegen haar naar buiten en begroeven haar bij haar man. **En er kwam grote vrees over heel de gemeente en over allen die dit hoorden**

Spreekwoorden 1 legt uit waarom dit soort vrees goed is.

Spreekwoorden 1:7

De vrees des HEEREN (JHWH) is het beginsel van de kennis, dwazen verachten wijsheid en vermaning.

Wanneer mensen horen over de negatieve gevolgen van de zonde van een ander, zullen ze er wijsheid door ontvangen en minder geneigd zijn om die zonden zelf te begaan. Dit is de reden waarom we, onder de specifieke voorwaarden die worden genoemd in Mattheüs 18, de zonden van anderen bekend kunnen maken, ook al zouden we dat normaal gesproken niet moeten doen.

Deze specifieke toestemming om negatief te spreken over zondaars die geen berouw tonen, verklaart veel van de voorbeelden van negatieve uitspraken die we in de Schrift terugvinden. In Jesaja 1:4 noemt Jesaja bijvoorbeeld de hele natie Israël 'zondig' en 'vol van zware ongerechtigheid'. In Maleachi 2:8 zegt Maleachi dat de priesters van God "velen deden struikelen door hun onderwijs" en "het verbond met Levi teniet hadden gedaan". In Mattheüs 23:23; 25 noemt Jesjoea de schriftgeleerden en de Farizeeën 'huichelaars', 'kinderen van de hel', 'blinde leiders', 'vol van roofzucht en onmatigheid', 'vol huichelarij en wetteloosheid' en 'adderengebloed'. Dit waren allemaal gevallen waarin mensen opzettelijk zondigden en hadden geweigerd om de correctie te accepteren. Er moet echter worden opgemerkt dat we voorzichtig moeten zijn met het gebruik van deze uitzondering om negatief te spreken over andere gelovigen, want als de persoon over wie we spreken niet echt een berouwvolle zondaar is, dan verspreiden we een vals gerucht en overtreden we Exodus 23:1.

Nog één van de verboden van Lashon Hara is minachtend spreken over een andere gelovige in het algemeen. De Bijbel behandelt deze kwestie ook:

Titus 3:1-2

Herinner hen eraan dat zij de overheden en machten onderdanig behoren te zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn en dat zij tot elk goed werk bereid zijn, **dat zij niemand belasteren**, niet strijdlustig zijn maar welwillend, en alle zachtmoedigheid bewijzen aan alle mensen.

Jakobus 4:11

Broeders, spreek geen kwaad van elkaar.

Mattheüs 5:21-22

U hebt gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal door de rechtbank schuldig bevonden worden. Maar Ik zeg u: Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank. En al wie tegen zijn broeder zegt: Raka! zal schuldig bevonden worden door de Raad; maar al wie zegt: Dwaas! die zal schuldig bevonden worden tot het helse vuur.

De Lashon Hara-doctrine geeft niet precies aan wat valt onder "minachtende taal", en de Schrift doet dat vaak ook niet. De Lashon Hara-doctrine heeft veel specifieke voorschriften die proberen om precies vast te leggen welke dingen wel en niet mogen worden gezegd. Maar in plaats van elk van deze voorschriften te evalueren, raden we je aan om een algemeen Schriftuurlijk principe te gebruiken om te bepalen wat we moeten zeggen. Dat principe is dat onze woorden moeten worden gebruikt om onze medegelovigen op te bouwen, en niet om ze af te breken.

Efeze 4:29-32

Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, **wat nuttig is tot opbouw**, opdat het genade geeft aan hen die het horen. En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.

Er zijn andere verboden van Lashon Hara die door geen enkel specifiek Bijbelgedeelte worden ondersteund. Zo zou het verkeerd zijn om iemands karaktergebreken of fysieke beperkingen te noemen, een leraar of zijn onderwijs te bekritisieren, negatief te spreken over de koopwaar van een persoon, of om iemand te vernederen, worden niet verboden door specifieke geboden, door uitspraken of elders in de Schrift. Sommige van deze verboden zijn echter in overeenstemming met het principe in:

Mattheüs 7:12

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

We zouden zeker niet zonder reden vernederd of bespot willen worden, en we zouden diezelfde hoffelijkheid daarom ook aan anderen moeten betonen. Dus hoewel de Schrift ons niet specifiek verbiedt om de gênante tekortkomingen van anderen te onthullen, zijn dit over het algemeen dingen waarvan we niet willen dat anderen zo over ons zouden spreken, en daarom moeten we vermijden om zelf zo te spreken. Als iemand al negatief over ons heeft gesproken, smeekt de Schrift ons om niet negatief over hen terug te spreken.

1 Petrus 3:8-12

Ten slotte, wees allen eensgezind, vol medeleven, heb de broeders lief, wees barmhartig en vriendelijk. **Vergeld geen kwaad met kwaad of laster met laster, maar zegen** daarentegen, omdat u weet dat u daartoe geroepen bent, dat u zegen zult beërven. Want wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, die moet zijn tong weerhouden van het kwaad, en zijn lippen van het spreken van bedrog; die moet zich afkeren van het kwaad en het goede doen; die moet vrede zoeken en die najagen. Want de ogen van de Heere rusten op de rechtvaardigen, en Zijn oren zijn gericht op hun gebed; maar het aangezicht van de Heere is tegen hen die kwaad doen. (quote uit Psalm 34:12-16)

Deze norm onderbouwt niet alleen de principes achter sommige van deze verboden, maar zet ook vragen bij enkele uitzonderingen die de Lashon Hara-doctrine aangeeft. Volgens de doctrine is het bijvoorbeeld toegestaan om negatieve dingen over mensen te herhalen die al algemeen bekend zijn, en ook om negatief te spreken over kettters, dat wil zeggen mensen die publiekelijk het gezag van de Schrift ontkennen. Maar volgens de Schrift moeten we ook voorzichtig zijn met wat we over deze mensen zeggen. Zelfs als slecht over hen spreken technisch toelaatbaar is, is het toch niet altijd aan te raden.

Romeinen 12:14-21

Zegen wie u vervolgen. **Zegen hen en vervloek hen niet.** Verblijd u met hen die blij zijn, en huil met hen die huilen. Wees eensgezind onder elkaar. Streef niet naar de hoge dingen, maar houd u bij de nederige. Wees niet wijs in eigen oog. **Vergeld niemand kwaad met kwaad.** Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. Word niet overwonnen door het kwade, maar **overwin het kwade door het goede.**

Dit betekent niet dat we ons ergens bij moeten neerleggen en onze vijanden moeten laten zegevieren, maar we met ons twee keer extra bedenken om kwaad over hen te spreken, alleen maar omdat we de kans daartoe hebben. Voor zover mogelijk, moeten we 'vrede zoeken en die nastreven'.

Een andere categorie van de Lashon Hara-doctrine is *roddel*, waarvoor het een uitgebreide lijst met regels en uitzonderingen heeft. Het onderwerp *roddel* in de Schrift verdient eigenlijk een eigen studie, dus zullen we er hier niet al te uitgebreid op ingaan. Maar om een kort overzicht te geven: alle schriftuurlijke principes die we tot dusver hebben besproken, zijn ook van toepassing op het begrip *roddel*. Over het algemeen moeten we geen woorden achter elkaars rug om zeggen die ruzie veroorzaken tussen de broeders, of die de zonden van een andere gelovige in de openbaarheid brengen, zelfs als die woorden feitelijk waar zijn. Hoewel er nog veel meer is te zeggen over het onderwerp van roddelen, valt het nogmaals buiten het bestek van deze studie, en verdient het een heel eigen studie om het op de juiste manier te bespreken.

Zoals we hebben kunnen zien, zijn veel van de principes van de Lashon Hara doctrine terug te vinden in de Schrift. Leviticus 19:16 instrueert ons om geen woorden te spreken die leiden tot fysieke schade aan een andere persoon, zelfs als die woorden waar zijn. Spreuken 6:19 vertelt ons dat God het zaaien van onenigheid tussen broeders haat. Mattheüs 18:15-17 instrueert ons om de zonde die iemand tegen ons bedrijft, niet aan het licht te brengen, tenzij we hen eerst persoonlijk hebben benaderd. En Mattheüs 7:12 instrueert ons om anderen geen dingen aan te doen - inclusief het spreken over anderen - waarvan we niet zouden willen dat anderen dat ons aandoen. Hoewel de Schrift geen specifieke ondersteuning geeft voor sommige details van deze doctrine - bijvoorbeeld of het zondig is om de koopwaar van een ander te bekritisieren - wordt het overkoepelende principe, dat we niet negatief over andere gelovigen mogen spreken, ondersteund door de Schrift.

Met de kennis dat we dit soort negatieve spraak over het algemeen moeten vermijden, hoe kunnen we dit dan toepassen op ons leven? Hoe kunnen we vermijden at we dingen zeggen die in strijd zijn met het onderwijs van de Schrift? Hier zijn drie suggesties.

Ten eerste kunnen we erkennen dat het zondigen met onze woorden een ernstige zaak is.

Jakobus 3:6-10

Ook de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze besmet het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf door de hel in vlam gezet. Want elke natuur, zowel van wilde dieren en vogels als van kruipende dieren en zeedieren, wordt getemd en is getemd door de menselijke natuur. Maar de tong kan geen mens temmen. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif. Door haar loven wij God en de Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komen zegen en vervloeking voort. Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders.

Jakobus erkent hier de moeilijkheid van het beheersen van je tong, maar benadrukt ook waarom het zo belangrijk is voor ons om dit te doen. Wanneer we het volk van God onteren, onteren we ook God. Als we de gewoonte hebben om negatieve informatie te herhalen over andere mensen, dat we hebben gehoord, kunnen we die gewoonte erkennen, God om vergeving vragen, en Zijn hulp vragen om dit te overwinnen. Met Gods hulp zullen we daarin slagen.

1 Johannes 1:9

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Het tweede wat we kunnen doen, is advies uit de Schrift halen over hoe we in het algemeen moeten spreken. In het bijzonder kunnen we onszelf trainen om na te denken, voordat we iets achteloos uitspreken.

Spreuken 13:3

Wie zijn mond behoedt, bewaart zijn ziel, wie zijn lippen openspert, hem wacht de ondergang.

Jakobus 1:19

... ieder mens moet haastig zijn om te horen, maar traag om te spreken en traag tot toorn.

Spreuken 10:19

In de veelheid van woorden ontbreekt de overtreding niet, maar wie zijn lippen inhoudt, is verstandig.

Als we onszelf kunnen trainen om rustiger aan te doen en eerst na te denken over wat we gaan zeggen voordat we het zeggen, kan dit ons helpen bij het voorkomen van het zeggen van dingen waar we later spijt van krijgen.

Ten slotte kunnen we de uitleg van Jesjoea overwegen, waar onze woorden eigenlijk vandaan komen.

Lukas 6:43-45

Want er is geen goede boom die slechte vrucht voortbrengt, en geen slechte boom die goede vrucht voortbrengt. Want iedere boom wordt aan zijn eigen vrucht gekend. Men plukt immers geen vijgen van dorens en men oogst geen druif van doornstruiken. De goede mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart, en de slechte mens brengt het slechte voort uit de slechte schat van zijn hart, want uit de overvloed van het hart spreekt zijn mond.

Wat in ons hart is, dat wil zeggen onze verlangens en onze gedachten, zal onze woorden voortbrengen. Als we voortdurend denken aan slechte dingen, zullen onze woorden slecht zijn. Maar als we in plaats daarvan nadenken over de goede dingen die God voor ons heeft voorzien, dan zullen ook onze woorden goed zijn.

Filippenzen 4:8

Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat.

Kortom, de Schrift rechtvaardigt veel van de basisprincipes van de Lashon Hara-doctrine, maar niet alle details van de doctrine. Als gelovigen moeten we de zaak van slechte woorden heel serieus nemen en ernaar streven om niet te zondigen met onze mond. We moeten geen dingen zeggen die onnodige strijd veroorzaken tussen gelovigen. We mogen de zonden van onze broeders niet rondbazuinen zonder eerst de juiste stappen te zetten door hen er eerst persoonlijk op te wijzen en hen een kans te geven om zich te bekeren. We moeten over het algemeen proberen om geen minachtende dingen te zeggen, vooral tegenover andere gelovigen. En we mogen nooit een vals rapport over iemand verspreiden. Het beheersen van de tong is een moeilijke taak, maar die kunnen we volbrengen met de hulp van God, en als we dat doen, is het zeker de beloning waard.

Jakobus 3:2

Want wij struikelen allen in veel opzichten. Als iemand in woorden niet struikelt, is hij een volmaakt man, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#